

Matias Augé

"Maryja jako model kontemplacji" :
III Międzynarodowe Kolokwium
Mariologiczne : (Cesena 9-10 IV 1999)

Salvatoris Mater 1/3, 358-360

1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Matías Augé CMF

„Maryja jako model kontemplacji”.
III Międzynarodowe Kolokwium Mariologiczne.
(Cesena 9-10 IV 1999)

Kolokwium zostało zorganizowane przez Włoskie Interdyscyplinarne Stowarzyszenie Mariologiczne we współpracy z benedyktyńskim opactwem Santa Maria del Monte w diecezji Cesena-Sarsin, które chciało w ten sposób świętować tysiąclecie swojego istnienia. Temat kolokwium brzmiał: „Maryja jako model kontemplacji tajemnicy Chrystusa”. Wydaje się, że takie zagadnienie po raz pierwszy jest przedmiotem studiów specjalistów w dziedzinie mariologii.

Oprócz niewielkiej liczby teologów, w kolokwium uczestniczyły osoby świeckie, zakonne, księża i seminarzyści (ok. 100 osób) z różnych stron Włoch. O międzynarodowości kolokwium decydowała raczej narodowość prelegentów, z których większość wykłada w rzymskich uczelniach.

Kolokwium otworzył opat Santa Maria del Monte, Luigi Crippa OSB, który uzasadnił wybór tematu kolokwium wiążąc tytuł sanktuarium Santa Maria z bogactwem biblijnego obrazu „góry” jako miejsca objawienia i spotkania z Bogiem, miejsca kontemplacji Tajemnicy.

Wykład inauguracyjny wygłosił kard. Giacomo Biffi, arcybiskup Bolonii, który przypomniał centralne miejsce Maryi w historii zbawienia i uwydatnił w wydarzeniach życia Maryi wymiar kontemplacji tajemnicy Syna.

Następny referat wygłosił Aristide Serra OSM z rzymskiego „Marianum”. Podjął temat: „Maryja Dziewica kontemplująca tajemnicę Chrystusa. Perspektywa biblijna”. Prelegent dokonał syntezy swoich znanych badań nad Łk 2, 19. 52b, interpretując słowa Łukasza w świetle Starego Testament: Maryja zachowuje w swoim sercu czyny swojego Syna, ponieważ jest córką Izraela, narodu, który zachowuje pamięć. Aspekty biblijnej pamięci to: a) pamiętać całą historię zbawienia; b) pamiętać, aby aktualizować; c) pamiętać przede wszystkim w chwilach cierpienia. W tym kontekście widzimy Maryję kontemplującą tajemnicę Syna i związane z Nim wydarzenia.

Matías Augé CMF (wykładowca liturgii na uniwersytecie laterańskim i w instytucie św. Anzelma w Rzymie) mówił na temat: „Maryja - niewiasta mądrego serca. Perspektywa liturgiczna”. Prelegent najpierw ukazał Maryję mądrego serca w świetle tekstów liturgii rzymskiej, a następnie omówił relacje istniejące między sercem Maryi, a sercem człowieka wierzącego, który jest wezwany do przyjmowania postawy adoracji Ojca „w Duchu i prawdzie”, a której doskonałym wzorem jest właśnie Maryja. Jako Niewiasta mądrego serca jest ikoną kontemplacyjnego wymiaru chrześcijańskiego kultu.

Edward Farrugia SJ (Papieski Instytut Wschodni w Rzymie) omówił zagadnienie: „Kontemplacja i działanie w doświadczeniu mnichów wschodnich”. Popularnie mówi się, że cechą charakterystyczną Wschodu jest kontemplacja, zaś Zachodu - aktywność. Rozróżnienie między życiem kontemplacyjnym i aktywnym nie jest biblijne i nie należy do najlepszej tradycji patrystycznej. Wschód takiej wizji życia nie zaakceptował. Co więcej: niektórzy teolodzy twierdzą, że owo rozróżnienie wniosło także swój wkład w podział chrześcijaństwa. Na Wschodzie mnisi nie uważają, że tworzą stan wyższy od osób żonatych. Jeśli chodzi o osobę Maryi, to należy podkreślić, że na Wschodzie nie istnieje mariologia jako odrębny traktat teologiczny. Zainteresowanie Matką Chrystusa jest zawsze związane z chrystologicznym wymiarem historii zbawienia. Stąd ludzie Wschodu podkreślają ontologiczną świętość Maryi jako napełnionej Duchem Świętym. Kościół Wschodni przyjmuje postawę kontemplacyjną wobec Tajemnicy. Wzorem takiej postawy jest Maryja.

Pierwszy dzień kolokwium zakończyło wystąpienie Inos Biffi (Mediolan), który podjął temat: „Maryjny wymiar kontemplacji w benedyktyńskiej tradycji duchowej”. Prelegent przypomniał, że źródłami mariologii monastycznej są Biblia, liturgia i Ojcowie Kościoła, i nie chodzi w niej o tworzenie doktryny, ale podsycanie i kształtowanie pobożności (pietas). Prelegent obficie cytował autorów średnio-wiecznych, ale po długiej litanii tekstów, zabrakło syntezy.

Drugi dzień kolokwium otworzył wykład (odtworzony z taśmy magnetofonowej) matki Anny Marii Canopi OSB, przeoryszy benedyktyńskiego opactwa „Mater Ecclesiae” z Isola San Giulio (Orta): „Maryja: cisza, słowo, śpiew”. Wykład był prawdziwym śpiewem lirycznym w hołdzie Maryi. Po wymienieniu niezliczonej ilości tytułów i obrazów biblijnych, które tradycja przypisuje Maryi, matka Canopi zilustrowała figurę kontemplacyjną Maryi jako dziewicy ciszy, w ustawicznym nadsluchiowaniu Słowa.

S. Marie-Jean Mouton-Brady OP (Perugia), omówiła temat: „Różaniec - modlitwa kontemplująca tajemnicę Chrystusa sercem Maryi”. Różaniec, modlitwa „ubogich” w sensie biblijnym, jest przede wszystkim szkołą kontemplacji tajemnicy Chrystusa. W tej modlitwie chrystocentrycznej można modlić się sercem Maryi i wnikać w głębię Jej kontemplacyjnej ciszy: tam, gdzie Ona kontempluje słowa i dzieła swojego Syna.

„Maryja prorocstwem trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa” to temat przedstawiony przez Sabino Palumbieri SDB (Rzym). Prelegent, opierając się przede wszystkim na *Magnificat*, ukazał osobę Maryi w perspektywie antropologicznej jako niewiastę nadziei, zapowiedź zmartwychwstania i pełni kobiecości. Maryja jest znakiem nadziei ponieważ w Niej „już” i „jeszcze nie” są tą samą rzeczywistością.

Kolokwium zakończyło wystąpienie dziekana „Marianum”. Ignacio M. Calabuig OSM, skoncentrował się na samym temacie kolokwium: „Maryja jako model kontemplacji tajemnicy Chrystusa. Orientacje teologiczno-duchowe”. Jego wypowiedź miała następujący schemat: podmiot kontemplujący, przedmiot kontemplowany i sposoby kontemplacji.

Akta kolokwium zostaną opublikowane w piśmie „Theotokos”.

(„Ephemerides Mariologicae” 49(1999) nr 2, 285-288)